

ВЪСТНИКЪ

251

Градската библиотека

Варна

ОРГАНЪ НА ЦЕНТРАЛНИИ ДОБРУДЖАНСКИ НАРОДЕНЪ СЪВѢТЪ

Д. Николов

ИСКАМЕ СПРАВЕДЛИВЪ СЪДЪ.

Не може да има никакъв опортунизъм, факта, че добруджанските въпроси въ своето зараждане въ изход не на ромънската национална политика, а на личните въ държавните на историческата руски абсолютизъм. До тогава, когато последният не ба повдигнал въпроса за владението надъ Бесарабия и устиата на Дунава, до тогава никой въ Ромъния не е мислил, че може да владее Добруджа и да се стреми къмъ югъ, по простата причина, че националните интереси на Ромъния не бяха насочени къмъ югъ, а къмъ Австро-Унгария и Бесарабия. Но следъ като настъпиха проливите презъ 1878 год. въ самата ромънска политика настъпи единъ корененъ обратъ. Ако тя преди презъ тая година протестира противъ оманата на Бесарабия отъ Добруджа, следъ известно време тя се насочи къмъ Добруджа, като изостави фронтъ естествени стремежи къмъ Трансильвания и Бесарабия и съсредоточи вниманието си къмъ Добруджа. Натисъкътъ върху Ромъния отъ двестъ групировки на велики държави не можеше да се отрази другояче върху нейната политика, освенъ като насочи амбициите на нейните управляващи класи къмъ топлата на най-слабото съпротивление едно, за да се удовлетвори самиятъ тия амбиции и, друго, за да могатъ-та да послужатъ като оръжие на империалистическите домогания на великите сили.

Въ последните роли ромънските политически кръгове на видъ вършеха политиката на двата стока. Тя бяха винаги, когато вървяха отъ една група групировка отъ военните сили, стремяха се да се застраховатъ и предъ другата. Обективно презъ та не вършеха друго, освенъ да бъдатъ добри органи за реализиране аспирациите на централните сили къмъ Черно-море и Изтокъ.

Мисля, може би, мисля, че Ромъния въ своята политически и военни акции, особено отъ 1913 год. наизмъ, сж плодъ на интригите на руски империализъмъ. Привидно това е така. Истината, обаче, е че ромънските политически кръгове бяха въ услуга на централните сили. Тя получаваша само декорациите отъ руски абсолютизъмъ, защото по-голямата между другите добродетели, имаше и това, че по подобие на старците виждаше далечъ, но не и това, което стая предъ него. Големото внимание и хвалба, отъ които печата на последните сили се отнася къмъ политиката на Каролъ I отговарятъ на действителните заслуги, които Ромъния укаж на тия сили презъ неговото царуване.

И ако искаме да разберемъ политиката на Ромъния презъ последните 40 години въобще и специално къмъ Добруджа, ние не можемъ да направимъ

облъскваме отъ добруджанския въпрос като централенъ пунктъ на ромънската политика. Защо? За всички случаи не по чистото ромънски подбуждане. Добруджанскиятъ въпросъ въ централно място въ ромънската политика, поради стремежите на Германия и Австро-Унгария да си гарантиратъ пътя Букурещъ—Черновод—Кюстенджа, а отъ тамъ и да засилятъ своето господство надъ Черно-море, което да обхванатъ даже въ свое северо, ако това имъ се удаде. И понеже германската политика въобщо е политика на завоюванията, то и добруджанския въпросъ се обхваща за Ромъния въ такъвъ за завоювания подъ предлогъ да се гарантира владението надъ самата Добруджа. Ролата на добруджанския въпросъ въ политиката на централните сили и Ромъния най-много се прояви въ настъпната война и достигна своята кулминационна точка въ букурещкия миренъ договоръ. Германия разчиташе да вземе въ свои ръце добруджанския въпросъ, и когато това и се удаде, тя ототрени Ромъния отъ него, а на останалите заинтересовани страни даде овладение такова, което да и подпомага въ владението на Добруджа, не и да и пречи.

Съ падането, обаче, на руския абсолютизъмъ изгуби значение и политиката на завоюванията, на която се градеше и владението надъ Добруджа. Ние днесъ приготвяме именно на този процесъ. Договорътъ отъ 23 септември между силите отъ бившия четворенъ съюзъ иде да й поставя точка на тая политика, за да открие нова епоха въ развитието на балканските спорове.

Заедно отъ това се постави точка и на ромънската политика къмъ Добруджа. Ромъния навлезе отново въ естественото легло на своята политически аспирации и тя няма никакъв исторически основания да обръща глава отново къмъ Добруджа. Ако продължава да прави това, то това сж конвулсии на една умирающа политика, тая на ромънската олигархия, и нека не се двоумимъ да предскажемъ, че добруджанската политика може да бъде гроба на самата олигархична система на управление. Само въ историческите събития няма връщане назадъ.

Убедени въ това, ние очакваме справедливия съдъ на мирната конференция. Тя трябва да облече въ нова международна юридическа форма днешното фактическо положение на Добруджа, защото само то отговаря на демократическите стремежи на възбуждащата се нова историческа епоха на човечеството.

Търсен се опитенъ администраторъ-касиеръ въ дирекцията на в-къ „Добруджа“—Бабацагъ. За предпочитане съ гаранция 5000 лева.

АБОНАМЕНТИ:

Въ България год. 16 лв.
Въ чужбина — 32 лв.

За обявления отъ плаща
по 30 ст. на кв. см.

Адресъ:

в. Добруджа, Бабацагъ

Излиза:

понеделникъ, орѣда
и петъкъ.

Единъ брой 10 ст.

ното добро решение е образуването на съединените държави, които да се нарекатъ „дунавска“. Споредъ както е предложено отъ Уйлооа, въ тия държави ще влизатъ тогава и ромъните отъ дветъ половини на монархията като отделна държава. Григоровичъ, другъ ромънски депутатъ, иска, щото всички ромъни отъ Буковина, Трансильвания и Банатъ да образуватъ една държава, която да влизе въ състава на съединените австро-унгарски държави.

Една мисълъ по народното ни стопанство.

Известно е, че най-силниятъ извори на народното ни богатство сж два: земледелието и скотовъдството и че тѣ сж тѣсно свързани помежду си.

Безспорно една отъ причините, гдето гдето презъ последните години на войната реколтата ни постоянно намаляваше, трябва да се търси и въ занемарването на нивите ни поради липсата на работни ръце и добитъкъ. Но, щомъ започнемъ пакъ да торимъ, изораваме, засѣваме и пр. нивите по-добре и на време, реколтата бързо ще се подигне.

Бавно и постепенно обаче, ще успѣемъ да си развѣдимъ изгубениятъ презъ последната война стада едъръ и дребенъ добитъкъ. А понеже броятъ на изетия отъ войнски крадци на земата и оничтоженъ въ свѣтовната война добитъкъ е немислено голѣмъ, то и следъ настѣпване на мира, за известно време, нуждата отъ добитъкъ ще бъде обща. Затова, ако не се взематъ още отъ сега ефикасни мѣрки, щото войнниятъ-годинъ за разплодъ добитъкъ да бъде пощаденъ отъ касакския ножъ и личността на спекулянтъ, насаването на оничтожениятъ ни стада ще замкне въ няколко години и въ последствие ще липсва за редица години отраната ни отъ единъ отъ най-мощните и извори на благосъстояние и то тѣмо сега, когато животинските продукти ще се търсятъ най-много и ще се заплащатъ най-високо на всѣкъ въ Европа. Като се има предъ видъ, че единъ силенъ износъ е най-краткия и сигуренъ пътъ за повдигане валутата на нишниятъ ни левъ, въпросътъ има лиитално значение за дѣлата ни отрано.

Но какъ да се постави още сега за да се постави частъ по-напредъ бързото развѣждане на изгубениятъ стада едъръ и дребенъ добитъкъ за по-скорошенъ износъ? Мисля, че тоамъ толкова съществено, колкото и важенъ въпросъ ще бъде правилно разрешенъ ако:

1. Да се избрани, за сега, износътъ на живъ добитъкъ или месо въ каквато и да било форма.
2. Ако се коли мѣжмъ или негоденъ за разплодъ добитъкъ и то следъ като бъде урѣдъ за клане т. е. като достигне едно фиксирано отъ властѣта минимално тѣгло.
3. Ако войнниятъ женски добитъкъ се употреби нѣколко години подъ редъ за разплодъ.
4. Ако се обърне най-сериозно внимание върху отглеждането на колкото може повече овини. Предъ видъ голѣмата оскѣдностъ на тѣлотики, бързата плодovitостъ, особитвенна на овините, ще задоволи най-скоро нуждата въ тѣлотики и месо и ще повдигне отъ това здравословното състояние на населението. Свинитъ ще дадатъ и най-напредъ цѣненъ материалъ за износъ.
5. Ако въ война община, околия, окръгъ и пр. има властъ натоварена съ движението на разплодѣния се добитъкъ. Тѣзи власти, имайки ясна представа за броя на добитъка, въ случай на липса на фуражъ, балансираватъ излизѣя въ добитъкъ на единъ стопанство съ необходимъ въ такъвъ на други стопанства, издѣто-пъкъ фуражътъ изобилствува. По този начинъ годинитъ разплодъ добитъкъ, вмѣсто да бъде продаденъ на касакина, ще бъде употребенъ за по-нататѣшенъ разплодъ.

Разбира се, че тѣзи власти трябва да сж поставени подъ ръководството на едно високо началство, гдето ще се централизиратъ всички свѣдения по движението на разплода и отъ гдето ще се направлява необходимъ излизѣя.

Ако съ материалната страна на въпроса се набрѣи земледѣлческата банка, като отпусне кредитъ на нуждающитъ се отъ такова стопанство, съобразно съ продадени имъ за разплодъ добитъкъ.

7. Ако, най-послѣ, натоваренитъ съ излизѣнето и ръководенето на този въпросъ органи сж пропити отъ голѣмата важностъ на тая стопанствена задача и я приреждатъ въ изпълнение съ най-внимание, честностъ и умѣлостъ.

Изъ Австро-Унгария.

Ликвидация на дунавската монархия.

Вина, 26 окт. (Науенъ). Въстаницитъ съобщаватъ, че придворниятъ свѣтъникъ Ламашъ, който споредъ съобщения отъ парламентарнитъ кръгове е натоваренъ отъ императора съ съставянето на кабинета, възнамѣрива да образува едно ликвидационно министерство, въ което ще влизатъ безпартийни чиновници. Това министерство ще има придворенъ характеръ. Покрай бързото сключване на мира, програмата му, на първо мѣсто, ще бъде да прѣдаде работитъ на националнитъ правителства и да запази общитъ интереси при прѣустройството на държавата.

Б. Р. Проє. Ламашъ е известенъ австрийски папистъ. Около едно негово писмо до императора Карлъ, изпратено лани, нѣмския печатъ бѣ вдигналъ голѣмъ шумъ.

Въ това си писмо професора, който е прѣдставявалъ монархията на хаскетъ конференция, припорѣчаваше на младия императоръ да дѣйствува рѣшително въ полза на мира.

Демонстрация въ Загребъ.

София. „Послѣтъ Лойдъ“ съобщава отъ Загребъ отъ дата 22 октомври: Днесъ прѣдъ обѣдъ въ Загребъ се състоя импозитно шедотие което начело съ хърватски, словенски, сръбски, социалистически и американски знаменъ „български“ главнитъ улици. Отъ балкона на правителственото здание депутатъ г. Прибичевичъ държа рѣчь отъ името на сръбитъ-Дриничичъ — отъ името на далматинцитъ, Спиничичъ — на австрийски хървати, Радичъ — отъ името на хърватитъ, Канкаръ — отъ името на словенитъ. Войнцитъ оратори подканяха народа опоконно да чака решението на голѣмитъ исторически въпроси. Незаврѣмена по-стѣпка бяха само поврѣдими — на дѣлото. Манифестацията бѣ много мирна и достояна. Съобщенията на нѣкои висшени и будапещенски вѣстници за изстѣпления сж невѣрни. Важно е, че на пощата въ Загребъ се развѣва хърватско национално знаме. Загребскитъ вѣстници съобщаватъ, че националните събитъ на оловенитъ, хърватитъ и сръбитъ въ вечерашното сж отбране съ задоволство поздравява отговора на г. Уйлооа. Събитѣтъ смѣта международната конференция за миръ като единственъ компетентенъ форумъ, който може да даде окончателното решение на националнитъ въпроси. Естествено е, че въ този случай голѣмо значение ще има безусловната свобода на народитъ да се самоопредѣлятъ.

Австро-унгарскитъ вѣстници продължаватъ да интригуватъ прѣдъ ромънитъ сръщу съглашеннето. Тя се отрематъ да убѣдятъ ромънитъ, че съглашеннето щѣло да жертвува интереситъ на Ромъния въ полза на България. Изпърво ромънитъ, като че бѣха повлѣани отъ тия интриги. Споредъ по-последни свѣдѣния, обаче, които се добиватъ въ Янгъ, се вижда, че тамошнитъ политически кръгове нѣма да се оставятъ да имъ се отвлѣча вниманието въ правия съ България въ единъ моментъ, когато се рѣшава въпросътъ за народността въ Австро-Унгария. Вѣрва се, че ромънитъ ще чакатъ съ доверие решението, което отгласеннето ще вземе по балканскитъ въпроси.

Австро-Унгария е отговорила на прѣд-сѣдателя Уйлооа, че тя приема неговитъ условия за националноотитъ и изказва готовностъ за сепаративно примире съ Съглашеннето.

Ромънитъ отъ Австро-Унгария.

Вина. Съобщаватъ на Букурещкия в. „Лумина“, че депутатъ отъ австрийската намара Йонескулъ е направилъ въ намарата едно зѣнитване по поводъ на

Една ромънска брошура за генералъ Илиеску.

Брошурата си поставя целта да обрисова личността и дейността на човек, който в качеството си на главен секретар на Военното Министерство пръв връхето на ромънския неутралитет и тактически началник на Генералния Щаб, а в началото на войната като Главкомандующи, е допринесал значително за поразението на Рокъния.

Официоза на правителството Братияну «Витуролъ» приписва на Генералъ Илиеску напалеоновски качества. Една излиза в Париж брошура го възвеличава. Настоящата брошура разобличава това величие.

Пръв връхето на неутралитета, Братияну управлявае Военното Министерство в посредството единъ поставенъ човекъ — Порубару — Военното Министерство той управлявае, посредството свой поставенъ човекъ Генералъ Илиеску, заедно съ братята на президента, Виятила и Дину Братияну, чудовищна тройка.

Частния животъ на генералъ Илиеску билъ развдланъ. Заедно съ компроментирани хора той приемалъ почитъ си въ шумни першества съ паднали жени изъ всички войни заведения на столицата.

Пръв деня, коридоритъ на Военното Министерство били пълни съ всевъзможни поръдници, за които Генерала билъ винаги достапенъ, и които уреджали съ него военните доставки.

Тройката отъ Министерството на Войната преследвала мечта способни военни и раздувала враждата помежду имъ. Така войната свършила главно командване разжидано отъ лични вражди и зависти, обено отъ недоразуменията между генералитъ Авреску и Ярна. Генералъ Илиеску билъ безврупуенъ привистъ, готовъ на всичко да се радила. Но колкото бързо било неговото издигане, тъй бързо и катастрофално било падането му.

Военния планъ отъ 1913 г. билъ погрешенъ, но той успя, понеже направата имала свобода на движенията си.

Иначо погрешенъ билъ планътъ за войната отъ 1916 г., защото не зачиташе принципитъ и не се основаваше върху положителни съждения за съдбата и движението на неприятеля. Той е истински паматникъ на наивността. Той пропадна още съ първото съприкосновение съ действителността.

Ромънскиятъ оперативенъ планъ забравяше за българ и турци като биле невъзможно нападението отъ югъ, при все че правителството имало никакво уверение отъ България и Турция и даже всички български дипломати показваха, че българитъ сж почти обавени противници на Рокъния. Никакви мърки не бяха взети противъ нашествия отъ югъ, защото 30-35000 души назначени да пазятъ южната граница отъ 500 км. бяха съвбъ недостатъчни.

Не съществуваше една вътрешна наводрирава войска, нмаше свързка между частитъ на маневриращата войска маса, пахлуваното въ Трансилвания нмаше видътъ на разходка. До като масата на ромънската войска напредваше въ Карпати, въиско значителна оперативна маса, която да импонира на българитъ, въ Добруджа се намираха само жалкитъ войски на Занчаковски, една шепя сърби, малко руска кавалерия и малко ромънски войски въ Тутраванъ и Силистра.

Планътъ на военнитъ операции считаше, че няколко руски войска на българската граница сж достатъчни за да повлияятъ на българския войска; Австрия е слаба военно и ключа на Трансилвания ще бъде заетъ отъ ромънитъ съ изненада бързо съ стремителна офанзива прѣди да о успѣла да събере войски.

Естествено е, че планътъ рухна из- за това, че планътъ рухна из-

ломатически шефъ дворянъ на Братияну.

Срѣму българитъ се разчиташе на руситъ отъ Добруджа и на армията на Сарай. Обществото считаше че въ Добруджа или поне 300,000 руси, а Сарай разполага съ 600,000 души войска — това бѣха аксиоми. Забравяха се българо-турско-германската войска отъ 600,000 души въ балканитъ, забравяше се, че Макенвенъ и Фалкенхайнъ бѣха свободни отъ командования.

Кой билъ авторъ на този планъ? — Генералния щабъ. Но начело на този щабъ нѣмаше никак авторитетна военна личност, както се налагаше. номинално шефъ билъ Генералъ Зоту, но него никой не го считаше сериозно за шефъ, та и сѣмъ той се считаше за фигурантъ. Въ генералния щабъ се разиграваше една оперета, чиято либретъ скришанъ е една трагедия. Съ обявяването на войната, шефъ на генералния щабъ стана Генералъ Илиеску, който при все това подписваше „за шефъ“ Генералъ Зоту излиза отъ сцената, при все че номинално бѣ виканъ на обучение като шефъ на генералния щабъ.

Какво се криеше задъ тази комедия? Защо начело не заставае една авторитетна личност, внушава доверие? оставаше се една отворена вратичка, за да проникне въкой изъ задъ завѣсата, въ славния моментъ.

Самъществува единъ реаленъ воененъ министър, реаленъ организаторъ на народната отбрана, реаленъ шефъ на генералщабъ, единъ сжипанъ фактотумъ който, който скриваше въ подготвителна фаза той човекъ билъ фаворита на Братияну, Генералъ Д. Илиеску, който си запазваше правото да излиза на сцената, ко ато блѣнеше навъе „неговото дѣло“. Когато дѣлото му фалира, той напуста главната квартира гдѣто нѣколко врѣме позираше въ малтъ Наполеонъ и замина въ мисия за Парижъ.

Брошурата не казва много нѣщо ново. Повечето отъ материала е известенъ отъ други брошури.

Кюстенджалиевъ.

ИЗЪ РОМЪНИЯ

(Отъ нашия спец. кореспондентъ)

Споредъ частни съдѣния, положението въ окупирана Ромъния се рисува като крайно възбудено. Народътъ се обивае отъ гнявъ противъ германцитъ. Правени сж опити за възстановяване противъ германска власт. Настроението противъ българитъ не е враждебно. Днитъ на кабинета Маргиломанъ сж прѣброени.

Въ столицата на Молдавия — Яшъ се домогва да играе политическа роля кралица Мери съ прѣдседателитъ Керолъ, а привърженицитъ на Братияну готвѣли правителство, което да води политиката съ съгласието, на което ще прѣдостави ождбата на Добруджа, а ще иска да се затвърди ромънската власт въ Бесарабия и при ликвидацията на войната да дѣбие Трансильвания. Дивията Кюстенджа — Черна вода — Букурещъ се държи отъ германцитъ и между Цариградъ и Кюстенджа непрѣжонатото циркулиратъ германски военни транспортни паритоди, които прѣнасятъ германски войскови части отъ Турция, а сѣмъ изнасятъ отъ Цариградъ и много скъпоцѣнни материали.

Нѣкъдъ въ Влахия сж станали изстѣпления противъ германскитъ войски.

Въ столицата на Влахия — Букурещъ — царува правителството на Маргиломанъ, който води политиката въ съгласие съ централнитъ сили и аспирира за Добруджа.

ИЗЪ ЧУЖБИНА

(В. Т. Агенция радиотелеграфа)

Германия и Австро-Унгария

Въ мѣна. Особената постѣпка на правителството се приема отъ народа оокойно като нѣщо естествено. Въ политическитъ врѣзъе тя не можала да бъде охваната друго яче, освѣтъ, че Австрия се изкатали и по-рано отъ охлѣването въ Императора какво той е направилъ дождяеа си пос-

германската преса изглежда да е била своеобразно уведомена за постѣпката отъ комитетно мѣсто. Сега се повтаря съ положителностъ, че Германия никога не е била цѣлила справедливо изотро- унгарскитъ отношения.

Манифестация за имперската двойка въ Берлинъ.

Берлинъ. Днесъ имаше манифестация за имперската двойка. Манифестациитъ прѣгвѣтватъ прѣдъ палата овация на императора и императрицата.

Германската преса изказва незадоволството си къмъ Австрия по отношение постѣпката на графъ Адриани и заивава, че би било по добръ, ако той почакаше отговоръ на Уилсона на германската нота.

Д-р. Раковски руски посланикъ въ Берлинъ.

Берлинъ «Киевска Мисълъ» съобщава, че руската мирова делегация на украинската граница е получила съобщение, споредъ което Д-р. Раковски билъ назначенъ за руски пълномощенъ министъръ въ Берлинъ на мѣстото на Иосе, който остава пълномощенъ министъръ въ Виена.

Германски постѣпки прѣдъ Уилсонъ.

Франкфуртъ на майнъ. «Frankfurter Zeitung» узнава отъ компетентно мѣсто, че германското правителство е правило до Уилсонъ допълнение къмъ послѣдната си нота, съ която запознава Уилсона по отблизъ съ конституционните промѣна въ Германия.

Турски постѣпки за примирие.

Женева. Въстаницитъ съобщаватъ, че Турция направила прѣдложение прѣдъ автататъ за започване прѣговори за примирие.

Норвежцитъ на работа.

Християния. 28 октомв. Въстаницитъ обнародватъ единъ позивъ, подписанъ отъ известни норвежки учени, юристи, писатели, депутати и политически дѣйци, които издаватъ покана за образуването на едно норвежко дружество, което да подготви съюза на народитъ. Дружеството, на чело, на което стои професоръ Хансенъ ще разисква въпроситъ въ свързка съ създаването на единъ отъюзъ на всички народе, като най-важенъ и необходимъ резултатъ на всемирната война и ще подготви нейното разрѣшение.

Въ Загребъ хърватитъ провъзгласили своето отдѣляне отъ Унгария и се обявили въ самостоятелна държава. Всичко това станало мирно и безъ кървопролитие.

Официално съобщение между Турция и Съгласието още нѣма. Австрийския консулъ ноче е напусналъ Едрисе. Не се знае, дали прѣдусловие за примирieto не е да напуснатъ Турция консулскитъ власти. Войскитъ и поданицитъ на Централнитъ сили.

Виена. 28 октомври. (Науенъ). Императоръ прѣе оставата на министерството Хусаренъ и назнача прѣдворния съветникъ Лампшъ за Министъръ-Прѣдседателъ.

Лондонъ. 28 октомври. (Науенъ). Лойдъ Джоржъ и Балуръ отпътуваха за Франция, придружени отъ сѣдери отъ армията и морината.

Хроника

Едно изяснение. Получи се въ редакцията на едно обстойно писмо отъ бившия окруженъ управител въ гр. Свищовъ, въ което съобщава, че членътъ въ ромънския комитетъ, утврденъ напоследѣтъ въ Цариградъ за защита на ромънската кауза, Атанасовичъ е българинъ-ренегатъ въ гр. Свищовъ и сѣмъ на бившия министъръ на народната просвѣта Д-ръ Атанасовичъ.

Застѣванията въ южна Добруджа. По слѣднитъ дѣждове сж помогнали много на есента засѣване и разораване. Много отъ засѣтото е вече изникнало.

Обстрѣлванъ германски мониторъ. Русе. 29 октом. Отъ вчера сж прѣвжонатъ войскави ошеенки отъ Гюргево. Таа заранъ еренската артилерия обстрѣла отъ нашия брѣгъ надъ Русе единъ малтъ мониторъ, който безъ да отговори, незасегнатъ замина къмъ Рамданъ. Французската военна мисия въ Рѣкития, генералъ Вертело сж щабъ си, наново се връща въ Яшъ, който градъ биле напуснала послѣ турците.

теротво на демобил. войницъ ще се дава добитѣкъ на изплащане.

Останалата татѣвъ ще се продава на търгове по села.

ПОСЛѢДНИ НОВИНИ.

София. 1 ноември. На 22 октомври е тръгнала отъ Лондонъ за България една английска военна мисия, начело съ генералъ Бриджесъ, единъ полковникъ и други лица. Очаква се да прѣстигне въ София къмъ 5 ноември. Мисията ще се настаня въ английската легация.

Английската елота е навѣзла въ Дарданелитъ, съгласно подписаното примирие между Турция и Съгласието. Маадотурскиятъ комитетъ се е разцѣпилъ. Образувала се е либерална партия подъ шефството на Фети бей, бивши пълномощенъ министъръ въ София и демократическа, подъ шефството на Талаатъ паша.

Солунъ. 1 ноември. (редѣстолеграма). Напълно господари на положението по юго-източния фронтъ, съюзницитъ позволиха на 30 октомври на Турция прѣустановаването на неприятелскитъ дѣйствия, за което тя молѣше въ продължение на единъ месецъ. Германия изгубва, двамата си оюзници — българитъ и турцитъ. Може да се счита, че разгрома на Австрия е само въпросъ на дѣнъ. Съобщаватъ отъ Виена, че графъ Адриани е отпразилъ вѣчера до Съверо-Американския държавенъ секретаръ на външнитъ работи нова телеграма, съ която мога незабавно примирие по всички австро-унгарски фронтове, което да се послѣдва отъ започване на прѣговори за миръ. Отъ друга страна съобщаватъ, че на 29 октомври народнитъ чешки съветъ се обявилъ за мѣстно правителство. Имперскитъ знаци били прѣмахнати навсѣкдъ и всички чиновници положили клетва на чешката държава. Прѣзъ нощта началникътъ на пражкия гарнизонъ постѣпилъ отъ щаба си новото чешко правителство и поставилъ войскитъ си сили на разположение на народния комитетъ.

Виена, 31 октомври. (Науенъ). Съ императорски указъ австро-унгарската морина се прѣдава на юго славянския националенъ съветъ въ Загребъ.

Берлинъ, 31 октомври. (Науенъ). Споредъ една телеграма на «Берлинеръ Телеграфъ» отъ Будапеща, тамъ избухналъ бунтъ. Единъ националенъ съветъ посѣлъ управлението и билъ признатъ отъ гарнизона и полицията.

Кюстенджа, 30 октомври. Германскитъ посланицитъ въ Цариградъ графъ Беритореъ замѣналъ прѣзъ Брама за Берлинъ. Той щѣлъ да вземе участие въ прѣдстоящитъ прѣговори отъ Америка, като бивши посланикъ въ Вашингтонъ.

Кюстенджа, 31. X. Прѣговоритъ за примирие между Турция и Съгласието сж се водили на о. Хиосъ.

София. 1. XI. Италианцитъ сж пробили Австро-Унгарския фронтъ по една дължина отъ 50 км. и сж имали грамаденъ уопѣхъ. Сръбскитъ войски сж вѣзли въ Цокаревцеъ и се намиратъ на 38 км. отъ Балградъ. На западъ оминъ боеве. Вѣчера до 3 ч. сл. пладнѣ нѣмаше никакви известия за положението въ Турция, обаче отъ освѣдомено мѣсто ни се съобща, че на 30 октомври вечерта въ Салъ Стеяно при Цариградъ сж вѣзли английски войски. Съ тоя фактъ ще се потвърди извѣстното, че Турция подъ натиска на развитието се отбиха е прѣшла всички условия, прѣдѣвени отъ Съгласието.

Вѣстникарската агенция „Курьеръ“ на НЕНКО Н. ВАКЪРДЖИЕВЪ — Добричъ

има за постоянна продажба

худобни прѣтти и галерийни картички

отбрани книги за прочитъ,

всички броеве отъ „Всемирна“, Художествена“ и „Модерна“ библиотеки.

10—10

Отъ Агенцията

Добруджанската организация